

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kalastuslain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan kalastuslakia muutettavaksi siten että se tulisi voimaan myös Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa. Näiden kuntien alueella sovelletaan edelleen vuodelta 1951 olevaa kalastuslakia.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset, jotka säilyttävät mainittujen paikallisen väestön kalastusoikeudet kunnissa sijaitsevilla valtiolle kuuluvilla vesialueilla.

Lakiin lisättäisiin myös säännökset paikallisen väestön vaikutusmahdollisuuksien säilyttämisestä valtiolle kuuluvien kalavesien käyttöä koskevista asioista.

Esitys liittyy vuoden 1998 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1998 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykytila

Kalastuksen sääntely perustuu kalastuslakiin (286/1982), jäljempänä vuoden 1982 kalastuslaki, ja sen nojalla annettuun kalastusasetukseen (1116/1982). Kalastuslain keskeisenä tavoitteena on säännellä kalastusoikeutta, kalastusmenetelmiä, kalakantojen hoitoa sekä kalatalouden hallintoa. Lain tavoitteena on erityisesti pyrkimys vesialueiden mahdollisimman suureen pysyvään tuotavuuteen kalastusta harjoittaessa. Laissa on säännöksiä muun muassa kalastusoikeudesta, kalastusoikeuden vuokraamisesta, kalastuksen harjoittamiseen liittyvistä oikeuksista, kalan kulun ja kalakannan turvaamisesta, pyydyksistä ja pyynnin harjoittamisesta, rauhoituspiireistä, kalastuskunnista, kalastusalueista, kalatalouden piirihallinnosta, kalatalouden edistämisestä sekä kalastustuotteista. Lisäksi laissa on valvontaa, talteenottamista ja virka-apua koskevat säännökset sekä rangaistussäännökset.

Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa noudatetaan vielä toistaiseksi vuonna 1951 annettua vanhaa kalastuslakia (503/1951), jäljempänä vuoden 1951 kalastuslaki, sekä

sen nojalla vuonna 1982 annettua asetusta vuonna 1951 annetun kalastuslain täytäntöönpanosta (1117/1982). Tornionjoen ja Muonionjoen kalastusta säätelee lisäksi Suomen ja Ruotsin välinen rajajokisopimus (SopS 54/1971) ja kalastuksesta Tornionjoen kalastusalueella annettu laki (494/1997). Tenojoen vesistön kalastusta säätelee Suomen ja Norjan välinen sopimus Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä (SopS 94/1989) ja Näätämöjoen kalastusalueen kalastusta Suomen ja Norjan välinen sopimus kalastuksesta Näätämöjoen kalastusalueella (SopS 18/1978). Ahvenanmaan maakunnassa sovelletaan maakunnan omaa kalastuslainsäädäntöä.

Vuoden 1951 ja 1982 kalastuslakien säännökset maanomistukseen perustuvasta kalastuksesta ovat asiallisesti samansisältöiset. Vuoden 1982 kalastuslakia säädettäessä Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueilla suoritetuista vesipiirirajankäynneistä ei ollut lainvoimaisia ratkaisuja. Tämän vuoksi myös talojen erityisperusteiset kalastusoikeudet olivat epäselviä. Näistä syistä kolmen pohjoisimman kunnan alueella jäi edelleen noudatettavaksi vuoden 1951 kalastuslaki.

Vesipiirirajankäyntitoimitukset ovat nyttemmin tulleet lainvoimaisiksi ja talokohtaiset erityisperusteiset kalastusoikeudet on niissä selvitetty. Vesialueiden omistuksissa ei enää ole tapauskohtaisia kiinteistöteknisiä epäselvyyksiä. Tämän vuoksi alueella ei enää ole tarvetta vuoden 1951 kalastuslain soveltamiseen.

Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien paikallisen väestön kannalta valtion kalavesillä on tärkeä merkitys. Vesipiirirajankäyntitoimitusten puuttuessa ei ollut selvyttä vesialueiden omistuksesta. Tämän vuoksi mainittujen kuntien asukkailla oli mahdollisuus kalastaa maksutta asuinkuntansa alueella olevissa vesissä. Vesipiirirajankäynneissä suurin osa vesialueista tuli valtion omistukseen. Kalastusoikeus näihin vesiin kuuluu näin ollen valtiolle lukuun ottamatta erityisperusteisia kalastusoikeuksia. Paikallisen väestön kalastusmahdollisuuksien järjestämiseksi säädettiin vuonna 1983 voimaan tullessa vuonna 1951 annetun kalastuslain täytäntöönpanosta annetussa asetuksessa, että kolmen pohjoisimman kunnan paikallisella väestöllä, joka harjoittaa ammattikalastusta, kotitarvekalastusta tai luontaiselinkeinoja, on oikeus saada korvauksetta lupa kalastaa kunnassa olevilla valtiolle kuuluvilla vesialueilla. Lisäksi paikalliselle väestölle varattiin mahdollisuus osallistua valtion vesialueilla harjoitettavaa kalastusta ja kalakannan hoitoa koskevaan päätöksentekoon perustamalla kunta-kohtaiset neuvottelukunnat. Niiden tehtävänä on muun muassa käsitellä kalastuksen järjestämistä ja kalastuslupien myöntämisen periaatteita. Metsähallitus, saamelaiskäräjät, kalastuskunnat, kunta sekä ammattikalastajien paikalliset järjestöt nimeävät neuvottelukuntien jäsenet.

2. Ehdotetut muutokset

Esityksen tavoitteena on yhtenäistää manner-Suomen alueella sovellettava kalastuslainsäädäntö ulottamalla vuoden 1982 kalastuslaki myös kolmeen pohjoisimpaan kuntaan. Tämän vuoksi lain alueellista soveltamista rajoittava 129 §:n 4 momentti ehdotetaan kumottavaksi.

Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien paikallisen väestön vanhaan käytäntöön perustuva mahdollisuus kalastaa valtion vesillä on esityksessä tarkoitettu säilyttää. Siksi lakiehdotukseen on otettu tällä hetkellä asetuksen tasoiset säännökset ammattikalastusta,

kotitarvekalastusta tai luontaiselinkeinoja harjoittavien paikallisten asukkaiden maksuttomasta kalastusoikeudesta valtion vesillä (12 §). Lisäksi lakiin otettaisiin säännökset kalastuskysymyksiä käsittelevistä neuvottelukunnista, joista nykyisin säädetään asetuksella (14 a ja 14 b §).

Vuoden 1982 kalastuslain soveltaminen merkitsisi myös yleiskalastusoikeuksien laajentamista Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueilla. Uusina yleiskalastusoikeuksina tulisivat kaikille maksuton onkiminen ja pilkkiminen sekä läänikohtaiseen viehekalastusmaksuun perustuva viehekalastus. Yleiskalastusoikeuksiin perustuva kalastus on kiellettyä lohi- ja siikapitoisten vesistöjen koski- ja virtapaikoissa sekä vesialueella, jossa kalatalousviranomaisen on sen päätöksellään kieltänyt taikka jossa kalastaminen on muun säännöksen nojalla kielletty. Yleiskalastusoikeuksiin perustuvan onkimisen, pilkkimisen ja viehekalastuksen kieltämis- ja rajoittamisperusteista säädetään lain 11 §:ssä.

Esityksen toteutuessa kalatalouden piirihallinto ulottuisi myös kolmen pohjoisimman kunnan alueelle. Kalataloushallinnon piiriviranomaisena toimivat työvoima- ja elinkeinokeskukset, joissa on kalatalousyksiköt. Niiden tehtävänä on muun muassa edistää kalataloutta alueellaan. Nykyisin mainittujen kuntien alueen kalataloushallintotehtäviä hoitavat maa- ja metsätalousministeriö ja lääninhallitus. Lisäksi Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueet jaettaisiin kalastusalueisiin. Kalastusaluejärjestelmä on perustettu vesialueiden hoidon tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi. Vesialueet jaetaan niiden omistussuhteista ja kunnallisesta jaotuksesta riippumatta kalataloudellisesti yhtenäisiksi kalastusalueiksi. Kalastusalue toimintaa rahoitetaan kalastuksenhoitomaksuina kertyneistä varoista.

3. Esityksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

Esityksen taloudelliset vaikutukset kohdistuvat kalastuksenhoitomaksukertymään kalastuksenhoitomaksun muuttuessa ruokakunta-kohtaisesta henkilökohtaiseksi. Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueella on vuosina 1994-1996 maksettu vuosittain keskimäärin 23 000 kalastuksenhoitomaksua. Niistä on kertynyt vuosittain lähes 700 000 markkaa. Kalastuksenhoitomaksuvarojen kertymä on

ollut aleneva koko 1990-luvun ajan. Kalastuksenhoitomaksun maksajista on pääosa ollut kolmen pohjoisimman kunnan alueille muualta Suomesta tulleita kalastavia matkailijoita. Paikallinen väestö on maksanut arviolta 4 000 ruokakuntakohtaista kalastuksenhoitomaksua vuosittain. Vuoden 1982 kalastuslain mukaan jokaiselta 18-64 vuotiaalta muulla tavoin kuin onkimalla ja pilkkimällä kalastavalta edellytetään kalastuksenhoitomaksun suorittamista. Maksu on tällä hetkellä 80 markkaa kalenterivuodelta ja 20 markkaa seitsemän vuorokauden kalastusjaksolta. Jatkossa Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueelta kertyvien kalastuksenhoitomaksujen määrä vähenisi. Se ei kuitenkaan merkitsisi alueella käytettävissä olevien kalastuksenhoitomaksuvarojen vähenemistä, koska kalastuksenhoitomaksujen jaossa otetaan huomioon vesialueisiin kohdistuva kalastuspaine.

Maksuttomien ja maksullisten yleiskalastusoikeuksien vaikutukset kolmen pohjoisimman kunnan alueen kalastuslupamaksujen kertymään jäisivät vähäisiksi, koska useat alueen kalavedet lohi- ja siikapitoisina vesistöinä olisivat keskeisiltä osiltaan näiden yleiskalastusoikeuksien ulkopuolella. Läänikohtaisen viehekalastusmaksun kertymä jaetaan kalavesien omistajille.

3.2 Muut vaikutukset

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen kalatalousyksikölle ei aiheudu organisaatio- tai henkilöstömuutoksia vuoden 1982 kalastuslakiin perustuvien tehtävien hoidosta.

Ehdotuksella ei ole ympäristövaikutuksia.

4. Asian valmistelu

4.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Hallituksen esityksessä laiksi kalastuslain muuttamisesta (HE 179/1993 vp) ehdotettiin, että vuoden 1982 kalastuslaki tulisi voimaan myös Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueella. Eduskuntakäsittelyssä lain soveltamisen ulottamisesta mainittuihin kuntiin luovuttiin. Perustuslakivaliokunta viittasi lausunnossaan (PeVL 30/1993 vp) aikaisempiin lausuntoihinsa (PeVL 7/1978 vp ja PeVL 5/1981 vp) ja totesi maanomistukseen perustumattomien kalastusoikeuksien järjestämisen vaativan lainsäädäntötoimien ja esimerkiksi tuomioistuinratkaisujen puuttuessa pe-

rustuslainsäätämisyjärjestyksen. Viitaten muun muassa Kansainvälisen työjärjestön piirissä vuonna 1989 hyväksytyyn alkupe- räiskansojen asemaa koskevaan yleissopimukseen (n:o 169) perustuslakivaliokunta katsoi, ettei muutosta pitänyt toteuttaa edes perustuslainsäätämisyjärjestyksessä. Eduskunta edellytti vastaukseensa liitettyssä lausunnassa, että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin, jotka mahdollistavat kalastuksen harjoittamista koskevien lainsäätötoimien säännösten kokoamisen yhteen lakiin koko maan osalta.

4.2 Lausunnot

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä. Esityksestä on saatu lausunto oikeusministeriöltä, ympäristöministeriöltä, Lapin lääninhallitukselta, Lapin työvoima- ja elinkeinokeskukselta, Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnilta, Lapin liitolta, metsähallitukselta, saamelaiskäräjiltä, Lappalaiskulttuuri- ja perinneyhdistys ry:ltä, Kalatalouden keskusliitolta, riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokselta sekä keskeisimmiltä virkistyskalastusjärjestöiltä. Lisäksi useat kalastuskunnat ja paikalliset yhdistykset ovat antaneet lausuntonsa.

Lausunnonantajista ympäristöministeriö, Lapin työvoima- ja elinkeinokeskus, riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos sekä virkistyskalastusjärjestöt pitivät esitystä kannatettavana. Oikeusministeriö on kiinnittänyt huomiota perusoikeusnäkökohtiin. Metsähallitus piti tarpeellisena muun muassa yleisten vesialueiden hallintaa ja hoitoa koskevien säännösten muuttamista. Esitystä vastustivat muun muassa Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnat, joiden mielestä esitys on ristiriidassa paikallisen väestön omaisuuden suojan kanssa. Saamelaiskäräjät on katsonut, että esitys rajoittaa saamelaisten kalastukseen liittyvien perustuslaillisten ja kansainvälisten sopimusten mukaisia oikeuksia. Lausunnoissa esitetyt huomautukset on pyritty ottamaan mahdollisuuksien mukaan huomioon esitystä valmisteltaessa.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Esitys liittyy valtion vuoden 1998 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

6. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998. Lain voimaantulosta aiheutuvien hallinnollisten järjestelyjen takia ehdotetaan, että ennen lain voimaantuloa voitaisiin ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Suomen ja Norjan välinen sopimus Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä sisältää muun muassa sopimuspuolten sitoumuksen voimaan saatettavista erillisistä säännöksistä Tenojoen sivuvesistöissä kalastamisesta. Suomessa nämä säännökset on saatettu voimaan vuoden 1951 kalastuslain 49 §:n nojalla annetulla asetuksella Tenojoen kalastuspiirin sivuvesistöjen kalastussäännöstä (405/1990). Rajavesisopimus ja mainittu asetus ovat Suomea kansainvälisesti sitovia, minkä vuoksi asetus tulee jättää edelleen sovellettavaksi. Voimaantulosäännökseen on otettu tätä koskeva säännös.

Vuoden 1982 kalastuslain soveltaminen kolmessa pohjoisimmassa kunnassa saattaa merkitä sitä, että aikaisemmin lailliseksi katsottu pyydys ei enää vastaa voimassa olevan lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä. Pyydysten uusiminen voi aiheuttaa kalastuksen harjoittajalle kustannuksia, minkä vuoksi voimaantulosäännöksissä ehdotetaan, että mainituissa kunnissa asuvilla olisi lupa käyttää aikaisemmin hankkimaansa laillista pyydystä vuoden 2000 loppuun saakka.

Vuoden 1951 kalastuslain kumoamisella Enontekiön, Inarin, ja Utsjoen kuntien osalta viranomaisten toimivaltaa eräissä lupa-asioidissa siirretään toiselle viranomaiselle tai viranomaiselta kalastusalueelle. Voimassa olevat luvat tulisi säilyttää entisin ehdoin lupakauden loppuun saakka. Voimaantulosäännöksiin on otettu tätä koskeva säännös.

7. Säättämisjärjestys

Ehdotetun lain säättämisjärjestystä on arvioitava perusoikeuksia koskevien hallitusmuodon II luvun säännöksiä perusteella (969/1995). Hallitusmuodon 12 §:n mukaan jokaisen omaisuus on turvattu. Hallitusmuodon 14 §:n 3 momentissa säädetään, että saamelaisilla alkuperäiskansana on oikeus ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan. Hallituksen esityksen perustelujen (HE 309/1993 vp) mukaan säännöksen turvaamaan saamelaisten kulttuurimuotoon kuuluvat saamelaisten perinteiset elinkeinot, kuten poronhoito, kalastus ja metsästy.

Vuoden 1982 kalastuslain soveltaminen Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueella ei poista tai muuta asukkailla jonkin laillisen perusteen nojalla olevia kalastusoikeuksia, kuten esimerkiksi ylimuistaisen nautinnan nojalla saatua oikeutta kalastukseen valtion vesialueella. Mainittujen kuntien alueella luontaiselinkeinoja harjoittavasta paikallisesta väestöstä suurin osa on saamelaisia. Luontaiselinkeinoja, kotitarvekalastusta ja ammattikalastusta harjoittavan paikallisen väestön kalastusoikeuksien turvaamiseksi lakiin ehdotetaan otettavaksi nykyisin asetuksen tasoiset säännökset maksuttomasta kalastusoikeudesta valtiolle kuuluvissa vesissä. Säännökset siirrettäisiin lain tasolle, eikä esityksellä muutettaisi vallitsevaa oikeudellista tilannetta. Edellä esitetyillä perusteilla hallitus katsoo, että ehdotetulla muutoksella ei vaaranneta kenenkään omaisuudensuojaa eikä rajoiteta omistusoikeuteen kuuluvien oikeuksien käyttöä tai alkuperäiskulttuuriin kuuluvan kalastuksen harjoittamista. Laki katsotaan voitavan säätää tavallisen lain säättämisjärjestyksessä. Hallitus pitää kuitenkin suotavana, että asiasta hankitaan perustuslakivaliokunnan lausunto.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kalastuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetun kalastuslain (286/1982) 129 §:n 4 momentti,
muutetaan 12 §, sellaisena kuin se on laissa 1045/1996, ja
lisätään lakiin uusi 14 a ja 14 b § seuraavasti:

2 luku

Kalastusoikeus

12 §

Valtion yksityiset kalastukset pysytetään valtiolla siellä, missä ne vanhastaan ovat olleet ja edelleen ovat hallinnassa. Tarkempia säännöksiä niiden käytöstä samoin kuin valtiolle kuuluvan kalastusoikeuden käyttämisestä ja kalastuksen harjoittamisesta valtion omistamilla vesialueilla annetaan asetuksella, jolloin ammattikalastajien ja paikallisen väestön etu on ensi sijassa otettava huomioon. Enontekiön, Inarin tai Utsjoen kunnassa vakinaisesti asuvilla, jotka harjoittavat ammattikalastusta, kotitarvekalastusta tai luontaiselinkeinoja, on kuitenkin oikeus saada korvauksetta lupa kalastuksen harjoittamiseen kunnassa sijaitsevalla valtiolle kuuluvalla vesialueella.

Mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään, sovelletaan kuitenkin myös valtion omistamilla vesialueilla.

14 a §

Työvoima- ja elinkeinokeskus asettaa neuvottelukunnan käsittelemään Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa sijaitsevien valtiolle kuuluvien kalavesien kalatalouskysymyksiä. Neuvottelukunta asetetaan kunkin kuntaa varten kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Sen tehtävänä on toimialueensa puitteissa antaa lausuntoja, tehdä esityksiä ja

aloitteita sekä suorittaa muut sille määrätyt tehtävät.

Metsähallituksen ja metsäntutkimuslaitoksen tulee pyytää neuvottelukunnalta vuosittain lausunto kalastuksen järjestämisestä ja kalastuslupien myöntämisessä noudatettavista periaatteista. Viranomainen ei voi poiketa annetuista lausunnoista ilman erityistä syytä.

14 b §

Edellä 14 a §:ssä tarkoitettussa neuvottelukunnassa on viisi jäsentä sekä kullakin henkilökohtainen varajäsen. Metsähallitus, saamelaiskäräjät, kalastusalueet, kunta sekä ammattikalastajien paikalliset järjestöt nimeävät kukin yhden jäsenen ja hänelle varajäsenen. Jos ammattikalastajat eivät ole järjestäytyneet tai järjestöt eivät pääse yksimielisyyteen yhteisestä ehdokkaastaan, kunta nimeää näiden ehdokkaista yhden. Neuvottelukunta valitsee keskuudestaan itselleen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Neuvottelukunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta ja on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja ja vähintään kaksi muuta jäsentä on läsnä.

Neuvottelukunnasta on muutoin voimassa, mitä valtion komiteoista on määrätty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta

Tenojoen kalastuspiirin sivuvesistöjen kalastussäännöstä annettu asetus (405/1990) jää

129 §:n 4 momentin kumoamisesta huolimatta edelleen voimaan.

Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa asuvilla on vuoden 2000 loppuun saakka lupa käyttää aikaisemmin hankkimaansa lailista pyydystä, joka on kalastuslain (286/1982) tai sen nojalla annetun säännöksen tai määräyksen vastainen.

Ennen lain voimaantuloa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten nojalla myönnetyt luvat jäävät voimaan lupaehtojen mukaisesti.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 3 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Kari Häkämies*

Laki

kalastuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetun kalastuslain (286/1982) 129 §:n 4 momentti,
muutetaan 12 §, sellaisena kuin se on laissa 1045/1996, ja
lisätään lakiin uusi 14 a ja 14 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 luku

Kalastusoikeus

12 §

Valtion yksityiset kalastukset pysytetään valtiolla siellä, missä ne vanhastaan ovat olleet ja edelleen ovat hallinnassa. Tarkempia säännöksiä niiden käytöstä samoin kuin valtiolle kuuluvan kalastusoikeuden käyttämisestä ja kalastuksen harjoittamisesta valtion omistamilla vesialueilla annetaan asetuksella, jolloin ammattikalastajien ja paikallisen väestön etu on ensi sijassa otettava huomioon. Mitä *tämän lain* 8 §:n 1 momentissa on säädetty, sovelletaan kuitenkin myös valtion omistamilla vesialueilla.

Ehdotus

2 luku

Kalastusoikeus

12 §

Valtion yksityiset kalastukset pysytetään valtiolla siellä, missä ne vanhastaan ovat olleet ja edelleen ovat hallinnassa. Tarkempia säännöksiä niiden käytöstä samoin kuin valtiolle kuuluvan kalastusoikeuden käyttämisestä ja kalastuksen harjoittamisesta valtion omistamilla vesialueilla annetaan asetuksella, jolloin ammattikalastajien ja paikallisen väestön etu on ensi sijassa otettava huomioon. *Enontekiön, Inarin tai Utsjoen kunnissa vakinaisesti asuvilla, jotka harjoittavat ammattikalastusta, kotitarvekalastusta tai luontaiselinkeinoja, on kuitenkin oikeus saada korvauksetta lupa kalastuksen harjoittamiseen kunnassa sijaitsevalla valtiolle kuuluvalla vesialueella.*

Mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään, sovelletaan kuitenkin myös valtion omistamilla vesialueilla.

14 a §

Työvoima- ja elinkeinokeskus asettaa neuvottelukunnan käsittelemään Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa sijaitsevien valtiolle kuuluvien kalavesien kalatalouskysymyksiä. Neuvottelukunta asetetaan kutakin kuntaa varten kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Sen tehtävänä on toimialueensa puitteissa

Voimassa oleva laki

Ehdotus

antaa lausuntoja, tehdä esityksiä ja aloitteita sekä suorittaa muut sille määrätyt tehtävät.

Metsähallituksen ja metsäntutkimuslaitoksen tulee pyytää neuvottelukunnalta vuosittain lausunto kalastuksen järjestämisestä ja kalastuslupien myöntämisessä noudatettavista periaatteista. Viranomainen ei voi poiketa annetuista lausunnoista ilman erityistä syytä.

14 b §

Edellä 14 a §:ssä tarkoitettussa neuvottelukunnassa on viisi jäsentä sekä kullakin henkilökohtainen varajäsen. Metsähallitus, saamelaiskäräjät, kalastusalueet, kunta sekä ammattikalastajien paikalliset järjestöt nimeävät kukin yhden jäsenen ja hänelle varajäsenen. Jos ammattikalastajat eivät ole järjestäytyneet tai järjestöt eivät pääse yksimielisyyteen yhteisestä ehdokkaastaan, kunta nimeää näiden ehdokkaista yhden. Neuvottelukunta valitsee keskuudestaan itselleen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Neuvottelukunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta ja on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja ja vähintään kaksi muuta jäsentä on läsnä.

Neuvottelukunnasta on muutoin voimassa, mitä valtion komiteoista on määrätty.

129 §

Tällä lailla kumotaan:

1) 28 päivänä syyskuuta 1951 annettu kalastuslaki (503/51);

Mitä 1 momentin 1 kohdassa on säädetty, ei koske Inarin, Enontekiön ja Utsjoen kuntien aluetta, joiden osalta kalastuslaki (503/51) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen jää edelleen voimaan.

(4 momentti kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta

Tenojoen kalastuspiirin sivuvesistöjen kalastussäännöstä annettu asetus (405/1990) jää 129 §:n 4 momentin kumoamisesta huolimatta edelleen voimaan.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Enontekiön, Inarin, ja Utsjoen kunnissa asuvilla on vuoden 2000 loppuun saakka lupa käyttää aikaisemmin hankkimaansa laillista pyydystä, joka on kalastuslain (286/1982) tai sen nojalla annetun säännöksen tai määräyksen vastainen.

Ennen lain voimaantuloa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten nojalla myönnetyt luvat jäävät voimaan lupaehtojen mukaisesti.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
